

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi pięć zarzutów.

- 1) W ramach zarzutu pierwszego strona skarżąca twierdzi, że strona pozwana naruszyła prawo, stwierdzając w zaskarżonej decyzji, że niższa stawka podatku stanowi niezgodną z prawem pomoc państwa. W szczególności Komisja błędnie uznała wyższą stawkę podatku za „podstawową” stawkę podatku do celów ustalenia czy niższa stawka podatku stanowiła selektywną korzyść. Ponieważ wyższa stawka podatku była nieważna zgodnie z bezpośrednio skutecznymi przepisami prawa UE, nie mogła być zgodnie z prawem uznana za „podstawową” stawkę referencyjną w tym celu. Z tych samych powodów Komisja błędnie stwierdziła, że linie lotnicze objęte niższą stawką podatku odniosły korzyść odpowiadającą 8 EUR za pasażera.
- 2) W ramach zarzutu drugiego strona skarżąca twierdzi, że nawet gdyby Komisja mogła zgodnie z prawem uznać niższą stawkę podatku za stanowiącą pomoc państwa w rozumieniu art. 107 ust. 1 TFUE, nakaz odzyskania pomocy od linii lotniczych objętych niższą stawką podatku w okolicznościach, w których wyższa stawka podatku powinna być również jednocześnie odprowadzona, naruszył zasadę pewności prawa, zasadę skuteczności i zasadę dobrej administracji. Z tego powodu zaskarżona decyzja nakazująca odzyskanie pomocy stanowiła naruszenie art. 14 rozporządzenia Rady (WE) nr 659/99 ⁽¹⁾.
- 3) W ramach zarzutu trzeciego strona skarżąca twierdzi, że pozwana również naruszyła prawo i popełniła błąd w zakresie ustaleń faktycznych, wskazując operatorów linii lotniczych objętych niższą stawką podatku jako beneficjentów domniemanej pomocy w kwocie 8 EUR za pasażera i nakazując odzyskanie pomocy na tej podstawie w okolicznościach, w których Komisja przyznała, iż ciężar podatku mógł być poniesiony przez pasażerów, którzy byli zatem głównymi beneficjentami niższej stawki.
- 4) W ramach zarzutu czwartego skarżąca twierdzi, że ponieważ niemożliwe jest odzyskanie 8 EUR za pasażera a posteriori od pasażerów, którzy skorzystali z niższej stawki podatku, nakaz odzyskania w tych okolicznościach działa jak dodatkowe opodatkowanie danych linii lotniczych, a zatem jest równoznaczny z niezgodną z prawem penalizacją tych linii lotniczych zamiast z przywróceniem sytuacji istniejącej przed przyznaniem domniemanej pomocy. Jest to nieproporcjonalne i stanowi naruszenie zasady równego traktowania, a zatem kolejne naruszenie art. 14 rozporządzenia Rady (WE) nr 659/99.
- 5) W ramach zarzutu piątego skarżąca twierdzi, że pozwana nie uzasadniła lub nie uzasadniła w wystarczającym stopniu nakazu odzyskania pomocy oraz określenia wysokości kwoty pomocy na 8 EUR za pasażera.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 659/1999 z dnia 22 marca 1999 r. ustanawiające szczególne zasady stosowania art. 93 traktatu WE (Dz.U. L 83, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 5 listopada 2012 r. — Coca-Cola przeciwko OHIM — Mitico (Master)

(Sprawa T-480/12)

(2013/C 26/105)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: The Coca-Cola Company (Atlanta, USA) (przedstawiciele: S. Malynicz, barrister, D. Stone i L. Ritchie, solicitors)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Modern Industrial & Trading Investment Co. Ltd (Mitico) (Damaszek, Syria)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Drugiej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 29 sierpnia 2012 r. w sprawie R 2156/2011-2; oraz
- nakazanie OHIM i Modern Industrial & Trading Investment Co. Ltd (Mitico) pokrycia własnych kosztów i kosztów poniesionych przez stronę skarżącą.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Modern Industrial & Trading Investment Co. Ltd (Mitico)

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Graficzny znak towarowy „Master” dla towarów z klas 29, 30 i 32 — wspólnotowy znak towarowy nr 9091612

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w postępowaniu w sprawie sprzeciwu: Strona skarżąca

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: Graficzny wspólnotowy znak towarowy „Coca-Cola” nr 8792475; graficzny wspólnotowy znak towarowy „Coca-Cola” nr 3021086; graficzny wspólnotowy znak towarowy „Coca-Cola” nr 2117828; graficzny wspólnotowy znak towarowy „Coca-Cola” nr 2107118; graficzny znak towarowy „C” zarejestrowany w Zjednoczonym Królestwie pod nr. 2428468

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: Oddalenie sprzeciwu w całości

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) i art. 8 ust. 4 rozporządzenia Rady nr 207/2009

**Skarga wniesiona w dniu 29 października 2012 r. —
Internationaler Hilfsfonds przeciwko Komisji**

(Sprawa T-482/12)

(2013/C 26/106)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Internationaler Hilfsfonds eV (Rosbach, Niemcy)
(przedstawiciel: adwokat: H.-H. -Heyland)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności dorozumianej decyzji pozwanej, którą załatwiła odmownie drugi wniosek skarżącego z dnia 4 października 2012 r.;
- posiłkowo — stwierdzenie częściowej nieważności decyzji pozwanej z dnia 28 sierpnia 2012 r. z powodu nie wypełnienia warunków określonych w wyroku Sądu z dnia 22 maja 2012 r. w sprawie T-300/10;
- obciążenie pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W uzasadnieniu skargi skarżący podnosi zasadniczo, że Komisja nie wypełniła warunków określonych w wyroku Sądu z dnia 22 maja 2012 r. w sprawie T-300/10 Internationaler Hilfsfonds przeciwko Komisji (dotychczas nieopublikowany w Zbiorze).

**Skarga wniesiona w dniu 5 listopada 2012 r. — Nestlé
Unternehmungen Deutschland przeciwko OHIM — Lotte
(LOTTE)**

(Sprawa T-483/12)

(2013/C 26/107)

Język skargi: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Nestlé Unternehmungen Deutschland GmbH (Frankfurt am Main, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat A. Jaeger-Lenz)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izłą Odwoławczą była również: Lotte Co. Ltd (Tokio, Japonia)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Czwartej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 3 września 2012 r. w sprawie R 2103/2010-4;
- obciążenie pozwanego kosztami postępowania

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Lotte Co. Ltd

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: graficzny znak towarowy, zawierający element słowny „Lotte” oraz obrazek misia koali na drzewie, który trzyma mniejszego misia koalę dla towarów z klasy 30 — wspólnotowy znak towarowy nr 6 158 463

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w postępowaniu w sprawie sprzeciwu: skarżąca

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: krajowe znaki towarowe zawierające elementy słowne „MISIE KOALA” i „KOALA” oraz obrazek misia koali, który trzyma mniejszego misia koalę dla towarów z klasy 30

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: uwzględnienie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: uwzględnienie odwołania i stwierdzenie nieważności decyzji Wydziału Sprzeciwów

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 42 ust. 2 i 3 rozporządzenia nr 207/2009, naruszenie zasady 22 ust. 2 rozporządzenia nr 2868/95 i art. 15 ust. 1 rozporządzenia nr 207/2009

**Skarga wniesiona w dniu 6 listopada 2012 r. — CeWe
Color przeciwko OHIM (SMILECARD)**

(Sprawa T-484/12)

(2013/C 26/108)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: CeWe Color AG & Co. OHG (Oldenburg, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat U. Sander)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)